

mig for Resten, at det ærede Medlem vil have en saadan overordentlig Fart i disse Sager, da han jo dog ikke som Finansminister gjorde noget Skridt til en Indtægts- og Skattelovgivning, af hvad Art nævnes kan. Men nu synes det ærede Medlem, at der skal fares frem med Jernbanefart, og er langt fra fornøjet med, at Regeringen i denne Samling kun har forelagt Indtægtslove til et Beløb af ca. 8 Mill. Kr. Det ærede Medlem mente, at jeg kunde i hvert Tilfælde have strakt mig noget videre. Jeg skal dertil sige, at jeg ogsaa i den Henseende har gjort Rede for, ud fra hvilken Tankegang det er, at disse Forslag, og netop kun disse Forslag, ere forelagte, idet jeg mente, at det var skattepolitisk neutrale Forslag, som man kunde tage Stilling til, uafhængigt af den Stilling, man i øvrigt vilde tage til Finansplanen. Naar vi komme til Forbrugsskatter i sædvanlig Forstand og Formue- og Indkomstskatter, ere vi inde paa brændende politiske Spørgsmaal, saa ere vi inde paa Afvejninger, om hvilke der altid har staaet Strid mellem de forskellige skattepolitiske Retninger om, hvorvidt mere eller mindre skal tages ad den direkte eller ad den indirekte Vej. Dette maa fremsættes i Sammenhæng, og det maa der forhandles om i Sammenhæng, hvorimod man ved Skattelove som den her foreliggende eller ved Stempelskatteloven kan tage sin Stilling isoleret, fordi de ikke paa den Maade som de andre gribe ind i det skattepolitiske System, ikke paa den Maade kræve at behandles i Forbindelse med Helheden. Dette er ganske uafhængigt af alt, hvad der hedder Partipolitik, og jeg skulde tro, at enhver Finansminister vilde være nødt til at gaa frem paa samme Maade.

Det ærede Medlem rettede en rørende Appel til Landstinget om dog for Guds Skyld at standse disse Love, og jeg forstaa saa udmærket godt ud fra det ærede Medlems Standpunkt det, han der sagde. Det vilde naturligvis være det ærede Medlem en meget behagelig Ting, om det skete, det forstaaer jeg saa særdeles godt. Men jeg forstaaer ikke, at det ærede Medlem kan sige, at det ingen som helst finansiel Betydning har, om disse Love vedtages eller ikke; thi det maa dog virkelig

have finansiel Betydning, om man ved Regeringens samlede Indtægtslove kommer over 8 Mill. Kr. videre frem et Aar før eller et Aar senere. Det ærede Medlem kan have Ret i, at de fleste af disse Love ikke kunne træde i Kraft saa tidlig, at de kunne komme til at virke i deres fulde Omfang i det Finansaar, vi nu ere inde i. Men hvad det ærede Medlem ikke kan bestride, er, at hvis vi vedtage dem i denne Samling, komme de til at virke et Aar før, end hvis vi vedtage dem i næste Samling. Ud fra den Betragtning, at det er nødvendigt snarest muligt at skaffe Statskassen Indtægter, hvis det kan ske ad Veje, man overhovedet mener ere forsvarlige, forstaaer jeg ogsaa den relative Velvillie, hvormed de enkelte forelagte Love ere blevne modtagne af den største Gruppe i dette høje Ting, som jo i øvrigt ikke har billiget den finanspolitiske Fremgangsmaade, Regeringen har ment det nødvendigt at følge.

Det ærede Medlem sagde, at Udviklingen af det kongelige Teaters Forhold var det bedste Bevis paa, at man ikke kunde vide noget om, hvorvidt en Forhøjelse af Billetpriserne virkelig lod sig bære, det vil sige, hvorvidt en Forhøjelse af Billetpriserne virkelig fremskaffede en forøget Indtægt for Teatret. Det vilde han bevise igennem en Paavisning af, at Underskuddet havde været omtrent det samme trods Billetforhøjelsen. Men det er slet ikke det, der er Tale om. Det, det ærede Medlem skulde have bemærket, var, at Forhøjelsen af Billetpriserne havde resulteret i en stationær Indtægt for det kongelige Teater, med andre Ord, at Publikum havde afvist Forhøjelsen og givet Afkald paa den Del af Forbruget af Billetterne til det kongelige Teater, som Forhøjelsen repræsenterede. Det andet er et rent forretningsmæssigt Spørgsmaal, hvorvidt det kongelige Teater trods sin forøgede Indtægt har sat sine Udgifter saa meget op, at Underskuddet blev det samme. Det er et Spørgsmaal, der ikke har noget med dette at gøre, og det ærede Medlem kan ikke bevise, at ikke det kongelige Teater har haft meget stærkt stigende Indtægt som Følge af sin Billetforhøjelse. Det vil sige: Det ærede Medlem maa bøje sig for Tallene